

# Tillbaka i Kabul efter fyra månader

## Ur SAK-medarbetaren Björn-Åke Törnbloms rullor

### Onsdag 11 augusti

Efter fyra månader i Sverige är jag tillbaka i Kabul för ett kortare uppdrag. Det afghanska flygbolaget Ariana jag kom med från Dubai har en ganska "lokal" standard på sina plan. En av takpanelerna föll ned när en passagerare stängde en bagagelucka lite för hårt. En förstagångsresenärer bleknade märkbart, men panelen sattes på plats av rutinerad kabinpersonal.

I Kabul är temperaturen runt 35 grader och jag känner av tröttheten efter en lång resa med alltför lite sömn. Kabul ligger

### Lokalkrönika

på 1 800 meters höjd i en gryta omgiven av berg och luften är inte bara torr och tunn utan också smutsig av avgaser och föroreningar som förstärker trötthetskänslan. Efter några timmars vila är det dags att besöka SAK:s kontor i Kabuls utkant.

**Amerikanska attackhelikoptrar** cirklar som en bisvärm över staden som är helt avspärrad och jag kommer inte till kontoret.

Detta är något extra: Donald Rumsfeldt är i stan för att tillförsäkra president Karzai USA:s stöd inför det afghanska presidentvalet. En show i den högre skolan. Bush behöver ett lyckat afghanskt val att visa upp i den amerikanska presidentvalskampanjen, för att dra bort uppmärksamhet från det mer problematiska Irak.

**Omkring nio miljoner afghaner**, eller cirka 90 procent av de röstberättigade, varav cirka 41 procent är kvinnor, har registrerat sig inför presidentvalet i oktober. Det är över alla förväntningar även om en del sägs ha registrerat sig flera gånger (vilket inte gör så mycket då alla som röstar färgmärks för att inte kunna rösta flera gånger). Antalet registrerade kanske säger något om viljan att ta de första staplande stegen mot demokrati och bort från det grepp som lokala krigsherrar fortfarande har över landet.

### Torsdag 12 augusti

Morgontrafiken på väg till kontoret är obeskrivlig. Det finns cirka 35 000 taxibilar i stan, jämfört med drygt 3 000 i Stockholm, de flesta med förare utan körkort i svensk mening och i avsaknad av allt som kan liknas vid trafikultur. Alla stans bilar tycks vara ute på vägarna just nu. Trafikregler betraktas i bästa fall som en rekommendation. Är det en fil i vardera riktningen försöker man gärna skapa två eller tre och gör möte omöjligt. I korsningar tycks regeln som gäller



Åven de äldre modellerna av det populära bilmärket Volga har väl tilltagna stuvtrymmen. Här ryms minst ett halvdussin glada ungar.

vara: kan du plugga till – gör det. Trafikpoliserna blir passiva vittnen till eländet. Det är bara att slå sig till ro och vänta.

### Fredag den 13 augusti

Vi går på opera på kvällen. I själva verket är det som en klubb med mest skandinaver som ibland träffas hemma hos varandra och umgås över ett glas vin och lite ost samt ser på en operavideo. Det saknas helt kulturevenemang som teater, konserter eller bio (om du inte vill se en gammal hindimovie eller asiatisk kampsportfilm) i Kabul så det här är ett utmärkt initiativ och en lisa för själen. I kväll visas La Boheme utomhus hos Jesper\* och Puccinis musik fyller trädgården. Tror våra Afghanska vakter att detta är europeernas svar på deras älskade hindimovies? I så fall måste de säkert tycka att det svänger ganska lite.

**Tro inte att det jag skrivit** är en sann bild av Afghanistan. Det finns ingen enkel sanning om landet som är fyllt av motsättningar och paradoxer. Kanske är det därför jag och många andra fascinerats av landet, folket och kulturen. Hösten med presidentvalet blir spännande och det känns som en förmån att sitta på parkett. Kanske får jag tillfälle att återkomma med en kommentar senare?

*Björn-Åke Törnblom,  
Kabul den 14 augusti*

Fornot: Jesper Frovin Jensen är SAK:s platschef i Afghanistan.